

Garabonciás diákok a Kárpát-medencéből

Debreceni kisikolások „akcióban”

KARFF ISTVÁN FELVÉTELE

Összejöttek a garabonciás diákok Lakitelken. Úgy néz ki, hogy a magyar gyermekszínházok lakitelki és tiszasasi seregszemléjének ez a legfontosabb üzenete. A többi ebből következik.

Az eső pásztázza Lakitelek utcáit. Nagy a felfordulás a szimpátiát sugárzó helységben. Autóbuszok keresnek parkolóhelyet, s az egész Kárpát-medence magyar népviseletébe öltözött diákok, gyerekek jönnek-mennek a főtéren. Megtalálják a művelődési házat.

Nézem az előadásokat. Ott honosan mozognak a színpadon. Harminc csoport érkezett Lakitelekre és Tiszasásra. Közülük tizennégy a szomszédos országok magyar lakta területeiről jött. Erdélyből (Hargita és Kovászna megye), Felvidékről, Kárpátaljáról útrakelt diákok találkoznak napokig anyaországbeli társaikkal. És izgulnak, hogy sikeresen adják elő pedagógusaik áldozatos munkájával színpadra előkészített produkciót. Nem lehet meghatódás nélkül figyelni az aldebrőiek pöttömnyi Ludas Matyiját, a lévaiak „szörnymentes világért” ágaló Lénáját, a gyergyócsomafalviak székelyruhába öltözött fiait.

Piros és fekete a lányok szoknyája; fekete a gyergyói kötény. A hetedik Csipkés Orsolya is így öltözött. Izléses fehér blúza csipkés ujjal. Fekete mellényét zöld és piros minták díszítik. Csiky Csaba derék székely legényke. Darócposztóból készítették szülei a nadrágot, amelynek két zsebe körül vitézkötéses. Fekete mellényét igazítja, fehér ingének bő ujját tánc közben lebeg.

Nézem az előadást. Eszembe jut Ady Endre. Ahogyan megragadta a „pompás magyarok” látványa. Lakiteleken is örvendett a lélek a Kárpát-medence fiatal kis pompás magyar színjátszóit figyelve.

A függöny mögött a Köllő Miklós Általános Iskola csoportja sorakozik fel. Szócs Margit tanárnő izgatottan válaszol a kérdésekre:

– Öröm, meghatódás és izgalom uralkodik rajtunk. Örülünk, hogy ilyen rangos megmérettetésen vehetünk részt, meghatározó a fogadtatás, és druk-

kolunk, hogy tetsszen, amit előadunk.

– Milyen az iskolai színjátszás Erdélyben?

– Nem lenne semmilyen, ha az iskolák pedagógusai nem csinálnák. Az itt fellépő hetedikeseket megtanítottuk szövegek írását, s a népdalversenyekre a mesedramatizálást is beiktattuk.

Szócs Lajos a gyerekek beöltöztetésénél segít. Kedves Mária, Nagy Zsuzsanna és Csiky Csaba már körülvesz bennünket.

Nehéz szabadulni a székely ruhás csomafalviak gyűrűjéből. Amikor ez Lezsák Sándornak, a Lakitelek Alapítvány kuratórium elnökének sikerül, elmondja: – Magam is húsz esztendőn keresztül vezettem Lakitelken iskolai színjátszó csoportot, így tudom, áldozatos munka a fellépő csoportok felkészítése. A mostani találkozó nemcsak szakmai szempontból fontos, hanem mert alkalmas szolgálat arra, hogy egy alföldi gyerek összeharagadjon egy felvidéki vel vagy egy erdélyivel.

– Önök – a Lakitelek Alapítvány – anyagilag is támogatják a lakitelki és a tiszasasi seregszemléket?

– A Lakitelek Alapítvány kuratóriuma kétszáz ezer forinttal járult hozzá a további szervezési költségekhez. Meglepetésnek és a további munkára ösztönzőnek – s nem a rendezvény lényegének – szántuk félmillió forinttal jutalmazni a fellépő együttesek teljesítményét. Mivel ez nem sportverseny, úgy gondoltuk, hogy a minimális összeg egy együttesnek ötezer forint, a maximális negyven ezer. Jövőre várjuk, hogy az önkormányzatok, pártok is támogassák a gyermekszínház ügyét.

A Drámapedagógiai Intézet munkatársa, Manzák Péter és Debreczeni Tibor a hazai amatőr színjátszás mentora ötletéből a Lakitelek Alapítvány által megvalósított gyermekszínház találkozót elnyerte a lakitelki és tiszasasi polgárok rokonszenvét. Tiszasáson csak egy kislány szomorkodott. Potyogtak a könnyei, mert neki nem jutott elszállásolható vendég.

(békés)